

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!”

GAL. 1:8.

No. 4. 15 FEBRUARI.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4,50, Amerika \$ 1,00.	3e Jaargang 1898.
-------------------------------	---	-----------------------------

Het boek van Mormon en de Spaulding storie.

Die antwoord geeft, eer hij zal gehoord hebben, dat is hem dwaasheid en schande.
Sprenken 18:13.

Deze schoone spreuk van den wijzen Salomo wordt helaas maar al te dikwijls vergeten; en de grootste massa, in bijna de meeste zaken des levens, antwoordt alvorens gehoord te hebben en vellen zodoende een oordeel over iets waarvan zij niets weten.

De mensch heeft verstand ontvangen, om met hetzelfde te onderzoeken, te vergelijken en te overwegen; en dan, als de zaak door den toetssteen „het verstand” onderzocht is, kan er een besluit genomen worden. Vandaar dat Paulus zeide: „Beproeft alle dingen, behoudt het goede”. Deze gulden lessen worden helaas maar al te vaak in den wind geslagen.

Wat is de oorzaak hiervan?

Eenvoudig dit: De mensch doet te veel op het gezag van anderen. Men heeft zich tevreden gesteld, met alleen te luisteren naar het oordeel van personen die, of door meer ontwikkeling van verstand, of alleen door eene hoogere roeping in het leven, boven anderen geplaatst zijn. Voor velen is het woord, gesproken door iemand die Dr. Ds. of Mr. voor zijn naam mag plaatsen, wet, en er wordt veelal vergeten, dat ook zoo'n persoon dwalen kan, dat hij ook een mensch is, en er veel, zeer veel zelfs, om „de broede” gedaan moet worden. Wordt zelfstandig, o, menschedom! Gebruik uw eigen verstand en geef het niet gevangen onder dat van anderen. Onderzoek de dingen van alle zijden en vel dan een oordeel. Vooral op godsdienstig gebied roep ik u toe, wat meer voor uzeiven te denken en te handelen, want op dit veld wordt het meest op het gezag van anderen gedaan en zeer veel bedrog gepleegd.

Wat is waar? Laat deze vraag steeds in u opkomen en tracht haar zelf te beantwoorden. Vergeet niet, dat alle dingen twee zijden hebben om van beschouwd te worden.

Ik hoop, dat deze weinige woorden er toe mogen bijdragen, om het volgende in het juiste licht te doen beschouwen.

Over het „boek van Mormon” hebben zeer velen een oordeel geveld, doch de meesten hunner op het gezag van anderen. Ik geloof, dat het niet meer dan billijk is, om het boek Mormon eerst te lezen alvorens het te verwerpen. Als men het niet wil lezen, dan moet men het ook niet verwerpen, want anders kan het vonnis door Salomo uitgesproken, op ons toegepast worden.

De voorstanders van het boek zeggen, dat het een goddelijk boek is. De tegenstanders zeggen echter, dat dit niet het geval is. Verschillende theoriën worden door de tegenstanders over het ontstaan van het boek Mormon gegeven, doch juist de verdeeldheid op dit punt is in hun nadeel, want als het zoo gemakkelijk is aan te toonen, dat het boek van Mormon niet is, waar het voor uit wordt gegeven, dan zou men dit duidelijk kunnen aantoonen en er zou slechts één bron aangewezen worden, waaruit het was voortgekomen. Want het is juist zoo onmogelijk, dat het boek van Mormon op verschillende wijzen ontstaan is, als dat het onmogelijk is voor een mensch om meer dan één moeder te hebben.

Doch onder de verschillende verhalen welke verhaald worden, omtrent het ontstaan van het boek van Mormon, is de voornaamste en meest verspreide die van het „Spaulding-boek” of als soms gezegd wordt, het gestolen handschrift. Wij zullen het laatste argument, daar dit meestal aangehaald wordt, behandelen. Wij zullen echter wijs zijn en beide zijden beschouwen, en dan kan een ieder voor zichzelf antwoorden.

HET BOEK VAN MORMON.

In het jaar 1823, in den nacht van 21 September, had een zeker jongeling, Joseph Smith, wonende te Manchester, Amerika, een bezoek in zijn kamer van een engel, Moroni genaamd. Deze engel vertelde hem vele dingen, betrekking hebbende op het koninkrijk Gods. Hij toonde hem in een visioen waar er een verslag was geborgen, geschreven op gouden platen, bevattende de geschiedenis van de vroegere inwoners van Amerika. Deze engel verscheen hem tot driemaal toe en sprak vele dingen tot hem. Den volgende dag verscheen hem de engel ten vierde maal en sprak hem aangaande dezelfde dingen, hem tevens aanraderende zijn vader hiervan in kennis te stellen. Hij deed zoo en zijn vader zeide hem, dat dit goddelijk was en moest gehoorzamen.

Joseph Smith ging naar de plaats waar dit gouden boek verborgen was. Deze plaats was op eene heuvel, twee of drie mijlen van Manchester. Hier vond hij het boek, zoo ook eenige andere dingen welke daar verborgen waren. Dezelfde engel verscheen toen weder en verbood hem den schat mede te nemen. Ieder jaar echter moest hij het gaan bezichtigen, wat hij ook deed. Op den 22sten

September 1827 kreeg hij de verslagen in handen. Deze verslagen waren gegraveerd op platen. Elke plaat was ongeveer zeven Eng. duimen breed en acht duim lang. Zij waren dunner dan bladtin.

De graveeringen waren in Egyptische teekens, en alles was, gelijk de bladeren van een boek, door drie ringen aan een kant samen verbonden. Dit boek, waarvan een gedeelte verzegeld was, had een dikte van zes duimen. De teekens of letters op het onverzegelde gedeelte waren klein en zeer fraai gegraveerd. Met de verslagen werd een instrument gevonden, door de Ouden Urim en Thummim genaamd. Dit instrument werd in vroeger dagen door personen gebruikt, welke men „Zieners” noemde. Door het gebruik van dit instrument kon Joseph Smith de verslagen verhalen. Dit werk ondernam hij onder groote moeilijkheden en vervolging. De inhoud van de vertaalde verslagen is als volgt:

„Toen de Heere de talen verwarde te Babel, leidde Hij eene kolonie van daar naar het westelijk halfrond, hetwelk nu Amerika genoemd wordt. Deze kolonie landde, na de Oceaan in acht schepen overgestoken te zijn, in dit land, en groeide in later tijden aan tot eene groote natie. Zij bewoonden Amerika gedurende ongeveer vijftien honderd jaren. Zij waren ten laatste verwoest door hunne goddeloosheid. Ongeveer 600 jaren voor Christus schreef een Profeet, Ether genaamd, hunne geschiedenis en een verslag van hunne verwoesting. Ether leefde om hunne geneele verwoesting te zien en begroef zijn verslag, waar het later door eene kolonie Israëlieten werd gevonden, welke zes honderd jaar voor Christus uit Jeruzalem gekomen was en Amerika opnieuw bevolkte. Deze laatste kolonie stamde af van den stam van Josef. Zij groeide voort, vermenigvuldigde zich en vormde ten laatste twee machtige volken. Een dezer volken werd genoemd „Nephtieten”, naar Nepht den grondlegger. Het andere werd „Lamanieten” genoemd naar eenen leider Laman geheeten. De Lamanieten werden een verbasterd volk en van een roodachtige kleur, waarvan de Amerikaansche indianen nog een overblijfsel zijn. De Nephtieten waren een verlicht en beschaafd volk. Zij waren rijkelijk door den Heere begunstigd. Zij hadden gezichten, engelen en de gave der profetie onder hen van eeuw tot eeuw. En eindelijk werden zij gezegend met eene persoonlijke verschijning van Jezus Christus na Zijne opstanding, uit wiens mond zij de leering van het Evangelie en eene kennis van de toekomst, door alle volgende eeuwen heen verkregen. Doch na al de zegeningen en voorrechten aan hen overgedragen, vervielen zij tot groote goddeloosheid in de derde en vierde eeuw der christen tijdrekening, en waren ten laatste verwoest door de handen der Lamanieten. Deze verwoesting had plaats omstreeks vierhonderd jaar na Christus.

Mormon leefde in die eeuw, was een Nephtiet en een Profeet des Heeren. Hij maakte op het bevel des Heeren, een uittreksel van de Heilige geschriften, welke de geschiedenis zijner voorvaderen bevatten; benevens de profetieën en het Evangelie hetwelk onder hen geopenbaard was geworden. Hij voegde daar eene schets bij

der geschiedenis van zijnen eigen tijd en de verwoesting van zijne natie. Voor zijn dood kwam het verkorte verslag in handen van zijnen zoon Moroni, die het voortzette tot op 420 jaar na Christus, op welken tijd hij het voorzichtig in de aarde legde, op een heuvel, welke toen Cumorra genoemd werd, en gelegen is in 't Graafschap Ontario, Manchester, Staat New-York, Noord Amerika. Dit deed hij om het voor de handen der Lamanieten te bewaren, die toen het land overliepen en al de geschriften over de Nephieten zochten te vernietigen." (*Zie stem tot waarschuwing.*)

Tegen het vinden van zoodanig verslag is niets in te brengen, want er hebben wel meer van deze vondsten plaats gehad. Ja, een courant van New-York van 1 Jan. 1857, vermeldt zelfs het vinden van een gouden plaat met letterteekens. Verder vermeldt de heer P. Harris, M. D. het vinden van zes koperen platen met graveeringen, deze platen waren door een ring verbonden. Verdere onderzoekingen pleiten in het voordeel van het „boek van Mormon". Alleen onkunde verwerpt het. Door het vinden van dit boek worden tevens vele voorspellingen des Bijbels vervuld, zooals: Ezechiël 37, Jesaja 29, Psalm 85:12, enz.

Nu zullen wij de andere zijde gaan beschouwen. Door de bestrijders van het „boek van Mormon" wordt het ontstaan er van aldus verhaalt:

In het jaar 1816 stierf te Amity, Washington County, Salomon Spaulding, geboren te Ashford in 1761. Een zekeren tijd van zijn leven was hij predikant geweest, hij voegde dezen titel ten minste bij zijn naam „Reverend", d. w. z. Eerwaarde. Hij moet echter geen man van veel bekwaamheden geweest zijn, volgens zijn werk te oordeelen. Ongeveer het jaar 1812 schreef hij een werk getiteld: „Manuscript Story", hetwelk een verslag gaf van de stammen die Noord Amerika bewoond hadden, en dat boek had zijn ontstaan te danken aan het vinden van wapenen en andere zaken in de nabijheid van de woonplaats des schrijvers en die waarschijnlijk tot de vroegere bewoners hadden behoord. Men zegt verder, dat Sidney Rigdon, de rechterhand van Joseph Smith, dit handschrift had weten te verkrijgen van de heeren Patterson en Lambdin van Pittsburg. Daar hij een talentvol persoon was, had hij het handschrift uitgebreid en sommige godsdienstige bijvoegselen er in gevoegd. Daarna heeft Joseph Smith hetzelfde als een goddelijk verslag of boek aan het licht gebracht.

Zie hier de twee zijden der geschiedenis. Er is zeer veel verschil in beiden. Eén kan er slechts waar zijn. Het is of een goddelijk verslag, zooals Joseph Smith zegt, of het is een voortbrengsel van list en bedrog, zooals de bestrijders zeggen. Als wij nu bewijzen hebben, dat de geschiedenis van Spauldings boek slechts laster is, dan pleit dit ten voordeele van de verklaring van Joseph Smith. Wanneer het onderzoek in het voordeel der Mormonen is, dan moet men dit ook erkennen, maar als men dan weer naar andere dingen gaat zoeken, toont dit, dat men naar een stok zoekt om een hond te slaan en het niet om waarheid te doen is.

Zoolang het Manuscript van Spaulding niet getoond werd, om het bij het boek van Mormon te vergelijken, was het alweer, dat men oordeelen moest op het gezag van anderen, daar het echte boek van Spaulding niet getoond werd.

Het verbinden van het boek van Mormon met de Spaulding geschiedenis, wordt het eerst vermeld door een zekere Hurlburt en werd uitgegèven door E. D. Howe, welke het boek „Mormonism unvailed” van den schrijver (genoemde Hurlburt) had gekocht.

De heer Hurlburt deelde inplaats van feiten slechts beschuldigingen mede zonder die te kunnen staven. Wij moeten hier vragen waarom men Hurlburt wel en Joseph Smith niet moet gelooven. Is de getuigenis van den een niet juist zoo goed als van den ander? Wij gelooven van ja. Maar wat meer zegt, in het boek van Mormon staat de getuigenis van 11 personen vermeld, die de verklaring van Joseph Smith ondersteunen. Hurlburt echter staat alleen. Wanneer deze zaak voor een rechtbank zou komen, dan was het vonnis, op grond van de verklaringen der getuigen, in het voordeel van den heer Smith. Het verborgen houden van het Spaulding boek getuigde tevens tegen Hurlburt. Spaulding zelf was overleden en kon dus niets hieromtrent zeggen.

(Wordt vervolgd.)

Een modern wonder.

Duizenden Heiligen der laatste Dagen kunnen van het feit getuigen, dat de macht Gods in onze eeuw, in het begin van de geschiedenis der Kerk, geopenbaard is door teekenen en wonderen, de geloovigen in het Evangelie volgende. Het genezen van zieken en zelfs het opwekken van personen, welke volgens alle verschijnselen dood waren, is aanschouwd geworden. Maar de wereld is langzaam om de getuigenis aan te nemen, want het wordt gevoeld, dat het aannemen ervan, redelijkerwijze het toestemmen van de waarheid der aanspraken van Joseph Smith, in betrekking tot de goddelijkheid zijner zending, verlangt. Het volgende artikel is een getuigenis van buiten de Kerk, onpartijdig en onbetwistbaar. Het verscheen in de Zanesville, O., *Daily Signal* van 20 December, onder het opschrift „een modern wonder.”

Mr. Matthew Gray van het zevende wijk is op heden misschien de gelukkigste persoon in Zanesville; zoo scheen het ten minste toen hij dezen morgen vroeg, in zijn aangenaam tehuis aan de Abington Avenue, door een vertegenwoordiger der *Signal* bezocht werd.

En ook is er niets vreemds of wonderlijks in Mr. Gray's vreugde, alhoewel zij het gevolg is van een der vreemdste en wonderlijkste proeven van geloof, ooit in deze stad ten uitvoer gebracht; en het verhaal van Mr. Gray's wonderlijke genezing eener aanhoudende kwelling zal met belangstelling gelezen worden.

In October, drie jaren geleden, kreeg Matthew Gray eene ver-

lamming, de vreeselijke kwaal had zijne geheele linkerzijde aangetast. Gedurende een jaar was Mr. Gray bekwaam om met behulp van krukken te loopen, maar gedurende de volgende maand October kreeg hij een tweede aanval van verlamming, en van dien tijd af tot op gisteren was Mr. Gray van het gebruik zijner linkerzijde beroofd, het geheele linkergedeelte van zijn lichaam was schijnbaar dood, zijn linkerarm hing krachteloos en verlamd tegen zijn zijde en zijn linkervoet en been waren in denzelfden levenloozen toestand.

Zoo is, in het kort, de toestand van Matthew Gray geweest gedurende meer dan drie jaren, en twee jaren van dien tijd zat hij hulpeloos in zijn leuningstoel, of lag in bed, schijnbaar op den doodsengel wachtende, om hem van zijn lijden te verlossen.

Laatstleden Vrijdag klopten twee vreemd gekleede bezoekers aan de woning van Mr. Gray en werden in de kamer van den gekwelden man gelaten. Deze bezoekers waren Mormoonsche Ouderlingen, welke reeds gedurende eenige weken te Zanesville waren en wier zending tot de Clay-stad met voorbijgaande belangstelling was gadegeslagen. Zij hielden zich naar het scheen bezig met het uitvoeren der geringe taak, om traktaatjes te verspreiden en ieder huis in de stad te bezoeken, in het belang van hun eigenaardig en beter gezegd ontaard geloof — Mormonisme. In geen geval echter, maakte een dezer personen het anderen lastig of maakten zich aanstootelijk. Zij het tot hun voordeel gezegd, dat zij slechts daar bezoeken aflegden, alwaar hun een welkom was geschonken en het scheen, dat hunne pogingen met succes zouden bekroond worden. Tot vele woningen werden zij door nieuwsgierigheid binnen gelaten; van sommigen ongetwijfeld verwijderd en in enkele gevallen vriendelijk behandeld. De namen van vier dezer discipelen van polgamy zijn: Ouderling Fred. J. Wadsworth van Taylor, Idaho; Ouderling J. E. Wilson Jr. van Logan, Utah; Ouderling Edward F. Turley van Colonia Juarez, Chihuahua, Mexico; en Ouderling E. F. Malan, Ogden.

Nu komt het belangrijkste gedeelte der geschiedenis, door Mr. Gray zelf aan een verslaggever der *Signal* verhaald en zooveel mogelijk in zijn eigen woorden gegeven.

„Verleden Vrijdag kwamen deze vier Mormoonsche Zendelingen hier aan mijn huis. Zij waren zeer fatsoenlijk in hunne verschijning en handelingen, en vroegen mij, of ik niet eenige hunner traktaatjes wilde lezen enz.; en vroegen ook, of ik mij door hen wilde laten genezen door geloof. Ik stemde toe en zij drongen er bij mij sterk op aan, dat ik geen geloof in hen zou hebben, maar al mijn geloof in God plaatsen, daar het door Hem was, en niet door hen, dat ik genezen zou worden. Deze gulhartige verklaring hunnerzijds en hunne oprechtheid waren eene gewichtige ondersteuning voor mij, want ik wist altijd, dat God alleen mij kon genezen, en, weet het wel, ik heb altijd gedacht dat God mij wilde genezen.

Zooals ik tevoren zeide, stemde ik toe en zij stelden Zondag-

middag ten 2 uur vast, om samen te komen en voegden er aan toe, dat zij vanaf dien tijd, Vrijdagmorgen, tot na de geloofsvergadering niets zouden eten, daar een tijdperk tot vasten noodig scheen.

Zondagnamiddag, of gisteren, ten 2 uur kwamen de vier Ouderlingen naar mijn huis en na mij herhaaldelijk gezegd te hebben, mijn geloof in God te vestigen, knielden zij bij mijn bed neder en baden, mijne vrouw was de zesde persoon in de kamer.

Na het gebed, en terwijl ik in mijnen grooten leuningstoel zat, zalfde een der Ouderlingen mijn hoofd met olie — heilige olie — en toen dit gedaan was vormden zij een kring om mij heen, terwijl een ieder hunner de rechterhand op mijn hoofd en de linkerhand op elkaars schouders plaatste. Ik had volkomen geloof in alles wat zij deden en, terwijl ieder der vier Ouderlingen ernstig baden, buigde ook ik mijn hoofd in aanbidding en riep met al mijn geloof tot God, om verlossing mijner krankheid.

Ten laatste waren zij geëindigd en één der Ouderlingen gebood mij te loopen. Plotseling overviel mij een bijna bovennatuurlijk verlangen, om op te staan en te loopen, en toen ik het beproefde, nadat mijne spieren eenige oogenblikken trilden, verhief ik mijn rechterarm en stond op. Ik nam een stap en bevond, dat ik mijn linkerbeen kon verplaatsen. Ik deed eene andere en liep naar de keuken en terug. Na eenigen tijd maakte ik weder de wandeling naar de keuken en terwijl ik de derde wandeling deed, verstuurde ik mijn linkerenkel een weinig en ging weer zitten.

Terwijl ik onuitsprekelijk dankbaar ben aan de vier Ouderlingen voor de belangstelling mij betoond, zoo wil ik het nadrukkelijk verstaan hebben, dat ik tot God zie als Mijn helper en niet tot hen."

Toen hij dezen morgen door één vertegenwoordiger der *Signal* bezocht werd, zat Mr. Cray in zijnen grooten leuningstoel, met zijn linkervoet in een emmer heet water — een huismiddel voor verstuiking. — Om de grootheid zijner genezing aan te toonen, drukte de gelukkige man des schrijvers hand, eerst de rechter- en toen de linkerhand gebruikende, en het laatste lid, dat gedurende drie jaren als dood langs zijn lijf had gehangen, bevatte een sterke en hartelijke greep. Vele malen verhief hij zijn linkerarm boven zijn hoofd en wuifde er mede naar alle zijden, om het juiste gebruik aan te toonen, dathij van het lid had; en terwijl hij het bovenstaande verhaalde, maakte hij evenzoo gemakkelijk bewegingen met den linker- als met den rechterarm. Vele malen lichtte hij den linkervoet uit het water, schijnbaar zonder eenige moeite en deed de aangename beweging vergezeld gaan met een glimlach welke in zijne meening heerlijk was.

Matthew Gray is een welbekend burger van Zanesville. Hij werd in Muskingham County geboren en opgevoed, en hij en zijne vrouw hebben een familie van tien kinderen opgekweekt, waarvan allen op één na in die landstreek wonen. Mrs. Bert Poe, de ach-

tenswaardige vrouw van den Meesterknecht van den *Times Recorder* drukkerij, is een dochter, en hunne vier jongste kinderen bezoeken de stadsscholen.

Mr. Gray ging in het leger als een lid der New-York Reserve artillery in 1862, en was later een lid van het 159ste regiment, O. V. I. In 1864 werd hij eervol van het regiment ontslagen en trad in zeedienst, alwaar hij een jaar bleef. In 1866 huwde hij met Miss Sarah Straub van deze stad, welke nu nog een hulp is en welke getrouw voor hem gezorgd heeft, gedurende zijn driejarig lijdën.”

Deseret News.

Edward F. Turley, een van de Ouderlingen welke Mr. Gray zalfden, verhaalt het voorval van de merkwaardige genezing in eenen brief, geschreven van Zanesville, Ohio, op 28 December, 1897, aan de *Deseret News*. Zijne mededeeling is als volgt:

Verleden Donderdag ontmoette ik met traktaatjes uit zijnde, eene dame welke zeer vijandig tegen ons gezind was. Onder andere dingen zeide zij: „Als u de macht hebt zieken te genezen, zooals ulieden voorgeeft, waarom geneest gij dan den man hier naast niet, welke gedurende negen en twintig maanden een invalide is. Hij heeft gedurende dien tijd niet op zijne voeten gestaan.” Ik zei haar, dat de teekenen de geloovigen nu juist zoo goed volgen als voorheen.

Ik ging naar dien persoon, Matthew Gray, welke gedurende negen en twintig maanden een invalide was. Ik vroeg hem of hij geloof genoeg had om te gelooven, dat hij door de kracht Gods genezen kon worden. „Ja,” zeide hij. Ik vertelde hem, dat wij daar op zondag, ten 2 uur n.m. daar zouden zijn. Wij kwamen daar volgens onze afspraak. In minder dan drie minuten na de zalving begon hij te beven. Zijn geheele lichaam schudde. Hij begon in zijnen stoel op te staan. Zijne vrouw sloeg daarop hare armen om hem heen en beiden riepen uit: „Gezegend zij den Heere. De Zaligmaker is gekomen. Ik weet zij zijn de dienstknechten des Heeren.” Vader, moeder en eene groote dochter waren zoo verheugd, dat zij weenden. De man liep drie maal naar de keuken. Gedurende negen en twintig maanden was zijne linkerzijde verlamd. De drie personen gaven getuigenis, dat dit de eerste maal was gedurende negen en twintig maanden, dat hun vader had geloopt. Deze man heeft 72 dollars pensioen per maand. De docter rekende 1 dollar voor een visite en vijftig centen voor middelen. Zij hebben honderden dollars nutteloos uitgegeven. Mrs. Gray zeide mij: „Mijn eigen dochter wil mij niet gelooven als ik haar zeg, dat vader drie maal naar de keuken en terug heeft geloopt.”

Tien dagen geleden zond eene dame voor mij en mijn makker, om gezalfd te worden. Zij weende toen wij de kamer inkwamen. Zij was gedurende vier dagen bijna waanzinnig geweest. Na de zalving verdween de pijn en de dame vertelde mij gister avond, dat zij sedert dien tijd geen aandoeningen van pijn meer gehad heeft.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 IZWIJK Hubertstraat, Rotterdam.

Voor zendelingen.

Zooals met ieder ander ding, verbonden met de roeping en het karakter van eenen leeraar, is hij de beste en meest succesvolle onderwijzer, over algemeene beginselen sprekende, die het beste toebereid en bekwaam is tot het uitvoeren van het voorhanden zijnde werk. Geen schoolmeester, die eenige achting voor zijnen goeden naam, of het welzijn zijner leerlingen op het oog heeft, zal trachten een les, in welke afdeeling der wetenschap ook, te behandelen, tenzij hij volkomen met het onderwerp der les in alle deelen bekend is, en er veel meer van weet als hetgeen hij aan zijne leerlingen wil mededeelen. Veel onderricht gaat verloren bij het overgeven aan anderen, door onoplettendheid, geen voldoende belangstelling, misverstand of omdat het verstand der leerling niet voldoende toebereid is. Hieruit volgt, dat de onderwijzer meer moet onderrichten als hij verwacht had zijne hoorders te leeren en te doen onthouden; en hij moet zelf meer weten dan wat hij onderwijst, hij moet inderdaad een voorraad van kennis hebben, welke hij als de gelegenheid het vereischt, kan gebruiken.

Daar het de plicht der zendelingen is „te prediken, te leeren en te verklaren” de leeringen van Christus — de hoogste graad van onderricht en onderwijs — zoo zal de toepassing dezer waarheden voor ieder zending in de wereld duidelijk zijn. Hij zal in zijne ondervindingen bemerkt hebben, dat, hoe grooter voorraad van kennis hij zelf had, des te beter hij ook bereid was zijne plichten met succes en tot tevredenheid te verrichten.

Gelegenheden om het volk te bereiken door de pers, den predikstoel en het platform vermeerderen overal. Om het meeste voordeel ervan te trekken moeten de Ouderlingen bekwaam zijn, door studie, gedachten en toebereiding, om gebruik te maken van iedere opening van dit soort, welke zij ontmoeten, of welke zij door juiste pogingen kunnen maken. Om bekwaam te zijn dit te doen, is eene algemeene bekendheid met de beginselen van het Evangelie verlangd, wat alleen door stelselmatige studie en toepassing kan verkregen worden. Daar het door stelselmatigheid is dat de grootste gevolgen verkregen worden in het algemeene zendingswerk, zoo kan eene verstaanbare kennis van het Evangelie het best door ernstige studie verkregen worden, als die studie concentreert op verschillende onderwerpen, met het voornemen om een bepaald doel te bereiken.

Een onderwerp moet eerst overdacht worden, totdat eene kennis er van is verkregen, er moet naar bekendheid met ieder onderdeel van het onderwerp gezocht worden; iedere verstaanbare vraag, daarop betrekking hebbende, moet gedaan en beantwoord worden; de dag en datum, hoofdstuk en vers, of andere gegevens van het onderwerp moet men elk oogenblik kunnen aanhalen; dan zal door oefening in korte redevoeringen en toespraken, en door dagelijksche toevoeging tot deze voorraad van kennis, een Ouderling met gewone gaven en talenten, spoedig bekwaam zijn eene goede redevoering te houden voor eene ontwikkelde vergadering, zonder vrees om geen voldoende voorraad van materiaal te hebben.

Als een kerk of schoolgebouw niet kan verkregen worden om te prediken, dan zullen er vele verkrijgbaar zijn voor het houden van lezingen over onderwerpen als volgt: Het boek van Mormon, Geschiedenis der Mormonen, Goddelijke Autoriteit, of was Joseph Smith een profeet Gods? Is de doop noodig tot zaligheid? Is verdere openbaring van den hemel noodig? Wat de Mormonen gelooven. De voortbrengselen van Utah; en meer dergelijke onderwerpen.

Zooals het met lezingen is, zoo is het ook met schrijven; een goed geschreven artikel voor een courant uwer afdeeling, over een der bovenstaande onderwerpen of die er op betrekking hebben, zal vaak overgenomen worden als men het zal aanbieden.

Het maakt geen verschil hoe het gepredikt wordt, hetzij in lezingen, toespraken of in artikelen voor de pers, als het Woord maar gepredikt wordt en dat wel goed en getrouw.

Wanneer Ouderlingen in paren te zamen zijn, zooals het gebeurt, dan kunnen de onderwerpen met voordeel verdeeld worden, daar niemand alles op eene korte zending kan omvatten. Boven alle dingen moeten de Ouderlingen bekend zijn met wat gewoonlijk de eerste beginselen van het Evangelie genoemd worden. Ideeën, gedachten, bewijsgronden en argumenten moeten verzameld en bewaard worden, gereed om door de inspiratie des Geestes voortgeroepen te worden.

Hoeveel krachtadiger kon de Evangelieprediking gemaakt worden als ieder Ouderling in het veld toebereid was, eene redevoering te houden over ieder der bovenstaande onderwerpen, en zou zijn arbeid kunnen afwisselen door gelegenheid te zoeken voor het houden van lezingen voor het publiek. Wij zijn volkomen overtuigd, dat waar een Ouderling bereid is dit te doen, dat overal gelegenheden zich voor hem zullen voordoen. Velen kunnen op geen andere manieren bereikt worden en aldus wordt de arbeid der zendelingen uitgebreid en hunne bruikbaarheid grooter.

De schrijver herinnert zich, door eene uitgebreide persoonlijke ondervinding op de zending, in Engeland en de Zuidelijke Staten, dat zoodra hij en zijne makkers bereid waren van openingen voor lezingen en publieke vergaderingen gebruik te maken, zich overal gelegenheden voordeden, zelfs vaker als dat zij ge-

bruikt konden worden. Hetzij alleen of niet, hij en zijne makkers maakten met graagte gebruik van iedere gelegenheid voor een openlucht-vergadering in den zomer (zelfs de tusschenkomst van regen met droefheid beschouwende), of voor eene publieke vergadering in den winter; en bij het bezoeken der huizen hadden zij gewoonlijk succes genoeg om eene goede vergadering te verzamelen. Terwijl de Ouderling in het grootste zendingsveld is, zoo is het goed of het beste voor hem van elke gelegenheid gebruik te maken en een ieder in zijn bereik te doen weten, waar hij is en wat hij doet. Gij hebt het licht; „laat het zoo schijnen, dat de geheele wereld het zien kan.”

Wij weten van geen roeping, welke een beter of meer belovend veld verschafft tot het vertoonen van geestkracht en leven, dan den zendeling van de Heiligen der laatste Dagen in het groote zendingsveld der wereld wordt aangeboden. Als hij, zooals een beroemde moderne generaal, welke eens Europa overwon, de geheele kracht van zijn lichaam en geest voor zijn arbeid wil aanwenden, volgens het hier aangetoonde plan, dan kan het niet anders of hij zal een helder en schijnend licht worden. Er wordt geen voornaam talent verlangd om succes te verzekeren, maar wel een doel en een onoverwinnelijk besluit, om een goed werk te doen. Weinig talent verbonden met een groot verlangen, toepassing en een onwrikbaar besluit, zullen iemand bekwamen een krachtig, praktisch en voornaam zendeling te worden. Deze hoedanigheden zullen iemand bekwamen alles te doen, wat in deze wereld kan gedaan worden en geen talent, geen gelegenheden en geen omstandigheden zullen zonder hen, in welke roeping ook, succes verkrijgen.

Church and Farm.

Correspondentie.

Heden is ons ter hand gekomen eenen brief van Ouderling R. N. Hill, uit Smithfield, Cache County, Utah, waarin vermeld wordt, dat hij, door de goedheid Gods, in veiligheid thuis was aangekomen. De reis over zee, zegt hij, diende naar het scheen tot verbetering en bevordering van zijnen toestand, doch gedurende zijnen tocht te land was dit minder het geval. Nadat hij echter thuis gearriveerd was en eenige dagen rust had genoten, begon zijn toestand te verbeteren en met het schrijven van zijnen brief, niettegenstaande hij wel wat beter doch niet geheel hersteld was, verwachtte hij spoedig volkomen beterschap.

Moge de Heere God alles zoodanig besturen, dat zijn verlangen naar zulks ten volste zal worden bevredigt.

Eerlijk en redelijk.

De *Pionier*, uitgegeven te Ida Grove, Ida County, Iowa, heeft in een pas verschenen nommer eene inderdaad fijne teekening van

het Tempelplein in Salt Lake City, vergezeld met eene uitvoerige en nauwkeurige beschrijving van de gebouwen daarop, bij welke de volgende eerlijke en redelijke opmerkingen zijn gevoegd:

Wij wenschen te zeggen, dat geen andere kerkelijke organisatie op het Amerikaansche vasteland is voorzien van zulke fijne gebouwen, gronden en meubelen, als de Mormoonsche Kerk te Salt Lake City. Wij willen alzoo toevoegen, dat er geen Kerk in het land is wier leden meer oprecht en zelf-opofferend zijn dan die van deze Kerk. Er is geen kerkgebouw in de wereld dat zulke onmetelijke audientiën op Zondag heeft als die Tabernakel. Regen of zonnenschijn, zomer of winter, de gemiddelde opkomst van de 2 uur Zondagsdienst in die Tabernakel is 7000 menschen, en een fijner uitziende, beter gekleede menigte van volk was nimmer genoemd in de jaarboeken der geschiedenis. Verfijning, gezondheid en hoffelijke manieren kenmerken de geheele audiëntie. In het kort, het gedrag en algemeen karakter van den middelmatigen Mormoon is in overeenkomst met de prachtige gebouwen en schoone gronden als getoond in de bovenvermelde illustratie. Als een journalist, en met het volle bewustzijn van de verhalen en het vooroordeel dat bestaat tegen de Mormoonsche Kerk, zijn wij tot de conclusie gekomen, dat als gij een waar en goed Mormoon zijt, u juist zoo goed zijt als een voorbeeldig lid van eenige andere kerk. Hoe meer wij reizen en bekend worden met de wereld en hare verschillende manieren van godsdienst, des te meer worden wij overtuigd van het feit, dat het de manieren van een persoon zijn en niet zijne kerk welke hem een geschikt onderwerp maken om de paarden poorten binnen te komen.”

Sleutel voor Godgeleerdheid.

(*Vervolg van bladz. 46.*)

HOOFDSTUK XV.

De opstanding, hare tijden en graden. — Eerste, Tweede en Derde Hemel, of de Telestiale, Terrestriale en Celestiale Koninkrijken.

Het graf, de dood en hel behouden nu niet meer
Hun wettige gevang'nen. De aard' geeft haar verslaagen weér.
De woedende oceaen brengt uit het diepste oord,
Op Michaëls geroep, al zijne dooden voort.
Daa komt het oordeel, des menschen laatste lot gewis,
Dat :au de and're zij van 't graf daa zijn bestemming is.

Daar zijn aan de menschen op aarde drie algemeene opstandingen geopenbaard; één dezer heeft plaats gehad en de twee andere moeten nog geschieden.

De eerste algemeene opstanding had plaats in verbinding met de opstanding van Jezus Christus. Deze omvatte de Heiligen en Profeten van beide halfronden, vanaf Adam tot op Johannes den

Dooper; of met andere woorden allen, die in Christus gestorven zijn, vóór Zijne opstanding.

De tweede zal binnen weinige jaren vanaf heden plaats hebben en onmiddellijk door de komst van Jezus Christus in macht en groote heerlijkheid met al Zijne Heiligen en engelen gevolgd worden. Deze opstanding zal de Heiligen van voorheen en die der laatste Dagen, allen, die het Evangelie sedert de vorige opstanding ontvangen hebben, insluiten.

De derde en laatste opstanding zal meer dan duizend jaren later plaats hebben en de gansche menschelijke familie, die in de vorige opstandingen of verheerlijkingen niet begrepen zijn, omvatten.

Nadat de mensch uit den doode is opgestaan, zal hij volgens zijne werken geoordeeld worden, de belooning ontvangen en in die sfeer geplaatst worden volkomen in overeenstemming met zijne vroegere daden en de toebereidselen of geschiktheden die hij bezit.

Zij, die in de vorige opstanding zijn opgestaan, hebben de aarde verlaten en zijn opgevaren of werden naar omhoog overgeplaatst met den verrezen Jezus naar de verheerlijkte woningen Zijns Vaders, of naar eenig planeetstelsel, alreede verlost en verheerlijkt. De redenen om aldus de aarde te verlaten zijn duidelijk. Onze planeet was nog steeds in haren eersten toestand en daarom onderworpen aan de wet van zonde en dood. Het was noodig, dat dit zoo zou voortduren totdat de tijd der verlossing zou aanbreken; zij was daarom volkomen ongeschikt tot verblijfplaats voor den onsterfelijken mensch.

Maar in de opstanding, die nu nadert en in verbinding met de heerlijke komst van Jezus Christus, zal de aarde eene verandering ondergaan in hare natuurlijke hoedanigheden, klimaat, grond, voortbrengselen en in hare staatkundige, zedelijke en geestelijke regeering.

Hare bergen zullen vereffend worden, hare valleïen verhoogd, hare moerassen en ongezone plaatsen zullen droog en gezond worden, terwijl hare brandende woestijnen en hare koude poolstreken hersteld en gematigd en vruchtbaar worden.

Regeerkunst en priesterbedrog, dwinglandij, verdrukking en afgoderij zal een einde hebben, duisternis en onkunde zal verdwijnen, oorlog ophouden en de heerschappij van zonde, droefheid en dood zal plaats maken voor de regeering van vrede, waarheid en gerechtigheid.

Om deze redenen tot vervulling van zekere beloften aan de Vaders gemaakt, zullen dan de Heiligen van vroeger en die der laatste Dagen in de twee opstandingen begrepen en allen die verheerlijkt zijn, eene bezitting op aarde ontvangen en daarop bouwen en dezelve verbeteren gedurende duizend jaren.

De heidensche natiën zullen dan ook verlost worden en het voorrecht genieten, om de Heiligen des Allerhoogsten te dienen. Zij zullen de landbouwers, de wijngaardeniers, de tuinlieden, bouwlieden enz. zijn. Maar de Heiligen zullen de eigenaars van den

grond, de bezitters van al het land en andere kostbare dingen en de koningen, regeerders en rechters der aarde zijn.

Als de kinderen der menschen in deze vreedzame tijden vermenigvuldigen, zoo zal een voorzichtig en wijs stelsel van landbouw met snelheid ontwikkelen en zich over de oppervlakte der geheele aarde uitbreiden, hare geheele oppervlakte zal ten laatste als de hof van Eden worden, de boomen des levens zullen aaagekweekt en hunne vruchten genoten worden.

Wetenschap en de nuttige en schoone kunsten zullen tevens grootelijks uitgebreid en ontwikkeld worden. Het fijn gestemde instrument van vele snaren, de melodische organen der menschelijke stem zullen dan gestemd worden tot dichtstukken en gevoelens even rein en zuiver, en zullen melodiën en tonen van vreugde voortbrengen met het doel, ieder hart te reinigen en in liefde weg te doen smelten en iedere ziel met onderlinge toegenegenheid en geestdrift der hemelsche éénheid te vervullen.

Aardrijkskundige kennis, geschiedenis, sterrenkunde, rekenkunde en zeevaartkunde zullen grootelijks uitgebreid en tot rijpheid gebracht worden. Spoorwegen en telegraaflijnen zullen algemeen uitgebreid worden en de krachten van stoom en andere middelen van beweegkracht zullen den hoogsten graad van volkomenheid bereiken.

Zoedoende zullen alle natiën tot één groote broederschap vereenigd zijn. Eene algemeene Theocratie zal het geheele politieke lichaam vereenigen. Een Koning zal regeeren. Een heilige stad zal de hoofdstad uitmaken. Een tempel zal het middelpunt van den eeredienst wezen. In het kort, daar zal één Heer, één geloof, één doop en één Geest zijn.

Een gelijkmatig, rechtvaardig en nuttig handelsbelang, gegrond op de behoefte en geschiktheid van onderlinge verruiling van voortbrengselen, zal tevens een anderen belangrijken band van éénheid vormen.

Delfstofkunde zal ook grootelijks verbeterd en de kennis er van uitgebreid worden. Hare verborgen schatten zullen aan het licht komen en goud, zilver en de kostbaarste en schoonste steenen zullen de bouwmaterialen zijn tot gewoon gebruik en zullen de gereedschappen en meubelen van de woningen der menschen uitmaken.

De aarde en de mensch, aldus hersteld en verhoogd, zullen nog niet volmaakt zijn in den hemelschen zin van het woord, maar in het licht der eeuwigheid beschouwd worden als innemende een tusschen- en steeds vooruitgaanden toestand te midden van de verscheidenheden der natuur.

Het vleesch, de beenderen, spieren, zenuwen — al de organen, al de deelen van het hemelsche lichaam, moeten beziel, vervuld en omgeven worden met die goddelijke en heilige stof, welke reiner, ontwikkelder, fijner, arbeidzamer, voller met licht en leven is, dan eenige andere zelfstandigheid in het heelal.

Ieder orgaan moet hersteld worden en geschikt gemaakt tot zijn natuurlijk en volmaakt gebruik in het hemelsche lichaam.

Des Griekschen wijsgeers onsterfelijke geest.
Met vleesch en spier en zenuw vereend als 't is geweest.
Onsterfelijk verstand en hart, vereend tot één
Vormt saam een levende ziel, zooals voorheen.

De mensch, aldus geschikt tot al de genietingen van leven en liefde, zal de middelen bezitten, om zijne organen van gezicht, gehoor, smaak enz. te bevredigen, en zal de rijkdommen der eeuwige elementen bezitten, verbeteren en genieten. Het paleis, de stad, de tuin, de wijngaard, de vruchten der aarde, het goud, het zilver, de kostbare steenen, de dienaren, de wagens, paarden en ruiteren zijn tot zijn gebruik bestemd; zoo ook tronen en heerschappijen, vorstendommen en krachten, macht, majesteit en eeuwige vermeerdering van rijkdommen, waardigheden, onsterfelijkheid en eeuwig leven behooren hem. Hij is, in ondergeschikten zin, een god; of met andere woorden één van de zonen Gods. Alle dingen zijn de zijne, en hij is van Christus en Christus is van God.

Zoodanig is het grootē duizendjarige rijk.

En zoodanig is de hemelsche mensch in zijn voortgang tot volmaking.

Behalve de bijzondere heerlijkheid der celestiale, zijn er in de opstanding en laatste belooning van den mensch nog vele ondergeschikte sfeeren, vele graden van beloening voor bijna een on-eindige verscheidenheid van omstandigheden, toestanden, graden van verbetering, kennis, verantwoordelijkheid en gedrag.

Verslag van Conferentie.

De drie-maandelijksche conferentie van de Arnhemsche afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden op Zondag 30 Januari 1898.

President Alf. L. Farrell, de conferentie President G. J. Kruitbosch en de Zendingen D. J. Nijveld, B. C. Holbrook en P. J. Kammeijer.

De morgenvergadering werd geopend ten 10 uur in het lokaal Walstraat 14. Het avondmaal werd bediend door de zendingen B. C. Holbrook en P. J. Kammeijer.

President Farrell sprak daarop eenige woorden tot inleiding en over de groote zending van Gods dienstknechten, om de volkeren der aarde te waarschuwen voor Gods oordeelen.

Daarna spraken de Zendingen P. J. Kammeijer en B. C. Holbrook over de beginselen van het Evangelie en het werk Gods.

Ten 2 uur werd er eene vergadering gehouden in hetzelfde lokaal, alwaar de autoriteiten der Kerk, het Presidentschap der Europeesche zending en de President en Zendingen der Nederlandsche en Belgische Zending werden voorgesteld. President Farrell sprak daarop eenige toepasselijke woorden. Zending D. J. Nijveld sprak daaop tot de vergaderden over den levenswandel des Heeren en vermaande tot navolging.

Des avonds ten 6 uur werd er eene vergadering gehouden in

het gebouw tot „Nut van 't Algemeen". Nadat Pres. Farrell eenige inleidende woorden had gesproken, werd er verder door G. J. Kruitbosch over het Priesterschap, de afval en herstelling gesproken. Nadat nog eenige opmerkingen door den President der Zending gemaakt werd ook deze conferentie gesloten.

De Priestervergadering werd den daaropvolgenden dag gehouden, alwaar de noodige inlichtingen werden verschaft.

G. J. KRUITBOSCH.

Notitie van Conferentie.

De drie-maandelijksche conferentie van de Brusselsche afdeeling zal op Zondag 20 Februari gehouden worden in het lokaal Rue Royale St. Marie-Nord 298^a, Schaerbeek, Brussel, en wel ten 10.30 en 6.30 ure. Een ieder wordt vriendelijk verzocht deze vergaderingen bij te wonen.

De drie maandelijksche conferentie der Luiksche afdeeling zal op Zondag 27 Februari gehouden worden en wel eene Duitsche vergadering te: Seraing, ten 10 uur v.m. in het lokaal Rue Leopold 120, en ten 2 uur n.m. eene Fransche vergadering terzelfder plaats. Des avonds ten 7.30 zal er weder eene Fransche vergadering gehouden worden, maar dan in het gewone lokaal Quai de l'Ourthe 9, Luik. Een ieder wordt verzocht deze vergaderingen bij te wonen.

Benoemingen.

Ouderling W. W. Francis is benoemd tot President der Amsterdamsche Conferentie, in de plaats van Ouderling R. N. Hill, welke ontslagen is.

Notitie.

Het kantoor der Dordrechtsche vertakking is verplaatst van de **Wijnstraat 27** naar de **Mariënbornstraat 45**.

Overleden.

Zaster **JANTJEN JANS HUIZINGA**, (Mijns) geb. 29 Maart 1830 te Groningen, is op 19 Januari 1898 aldaar overleden. Zij stierf in vol geloof en verwachtende eene heerlijke opstanding.

JAMES STOKVISCH, zoon van **JAMES** en **AALTJE STOKVISCH**, geboren 23 September 1897 te Dordrecht, is aldaar den 13en Februari 1898, overleden.

I N H O U D :

Het boek van Mormon en de Spaulding storie	Blz. 49	Sleutel voor Godgeleerdheid	Blz. 60
Een modern wonder	„ 53	Verslag van Conferentie	„ 63
Voor Zendingen	„ 57	Notitie van Conferentie	„ 64
Correspondentie	„ 59	Benoemingen	„ 64
Eerlijk en redelijk	„ 59	Notitie	„ 64
		Overleden	„ 64

Uitgave van **ALF. L. FARRELL**, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.